

فرشاد گلزاری

از سال ۱۹۴۸ که اسرائیل تشکیل شد، مبارزه و تنش در منطقه تا به امروز در ابعاد مختلف بر سر تصاحب و عدم تصاحب اراضی و سپس گسترش شهرسازی و کوچاندن‌های اجباری میان فلسطینی‌ها و یهودیان ادامه دارد. علیرغم اینکه عده‌ای معتقدند همه یهودیان را نمی‌توان پیرو و حامی سیاست کابینه‌های متعدد اسرائیل طی چند دهه گذشته دانست، اما به هر ترتیب از ۱۹۴۸ به بعد ساختار سیاسی - امنیتی رژیم صهیونیستی به دنبال آن بوده تا بتواند یهودیان سراسر دنیا را در سرزمین‌هایی که اسرائیل می‌نامند، مستقر کند. در این سال‌ها نقل و انتقال‌های زیادی از جای جای دنیا صورت گرفته و تعداد زیادی از یهودیان از اقصی نقاط دنیا به اسرائیل آورده شده و در شهر ک‌هایی که همچنان در حال ساخت هستند مستقر شدند که اهداف گوناگونی را در دل خود دارد. توجه داشته باشید که دلیل اصلی این شهرک‌سازی‌ها صرفاً تصاحب زمین نیست یا حداقل در شرایط کنونی دیگر نمی‌توان شهرک‌سازی‌ها در اراضی اشغالی را فقط به این موضوع گره زد، بلکه بحث تغییر اقلیم و دحل و تصرف در دموگرافی اِیسن منطقه مورد نظر تل‌آویو است.

بگذارید کمی ساده‌تر در این مورد صحبت کنیم. زمانی که پیمان ابراهیم با همان سازی روابط با کشورهای عربی امضا شد و امارات و بحرین در سال ۲۰۲۰ با واسطه‌گری دونالد ترامپ رسماً روابط خود با اسرائیل را علنی کردند، این سوال به وجود آمد که چرا در همین راستا یکباره سرعت ساخت و سازها در اراضی اشغالی و گسترش شهرک‌های صهیونیستی سرعت گرفت؟ پاسخ کاملاً واضح است؛ اسرائیل پس از توافق با کشورهای عربی و امضای توافق ابراهیم با کشورهایمانند امارات، بحرین، مراکش، پادشاهی بوتان و حتی توافق نیمه کاره با

همزمان با حمله اسرائیل به لبنان و غزه، بار دیگر مطرح شد:

پرونده فلسطین و سناریوی تکراری به نام «حق دفاع»

سودان، یکباره عزم کرد تا یهودیان این کشورها را به اراضی اشغالی منتقل کند و به همین دلیل موجی از تبلیغات و البته اقدامات عملی برای انتقال این جماعت به اسرائیل شروع شد. از آن روزها تاکنون بسیاری از یهودیان از آفریقا، شرق آسیا و حتی از اوکراین (پس از حمله روسیه) به اسرائیل آمدند اما در این میان عده زیادی هم وجود دارند که نمی‌خواهند

به اسرائیل بازگردند. یهودیان از سراسر دنیا ممکن است به اراضی اشغالی سفر کرده و اقوام خود را ملاقات کنند و حتی عموماً پاسپورت اسرائیل هم علاوه بر پاسپورت کشوری دیگر در اختیار دارند، اما طیف گسترده‌ای از آنها نمی‌خواهند در این سرزمین اسکان داشته باشند. آنها معتقدند به دلیل درگیری‌های گاه و بیگاه میان اسرائیل و گروه‌های فلسطینی، این اراضی جای مناسب و امنی برای زندگی نیست؛ چراکه هر چند یکبار شاهد شلیک موزک و راکت از سوی پیرامون تل‌آویو و اراضی اشغالی به سمت شهرک‌ها هستند و همین موضوع باعث شده تا مهاجرت معکوس در این میان شکل بگیرد. در این میان حلالی دوروز گذشته و پس از هجوم نظامیان اسرائیل به مسجدالاقصی، نه تنها نمازگزاران بیشتری به صحن قبله اول مسلمین وارد شدند، بلکه حالا اسرائیل در دو جبهه مجبور شده تا از خود حفاظت کند.

حق دفاع یا بدعت سیاسی؟
بر اساس آنچه رسانه‌های اسرائیل اعلام کرده‌اند، پس از اعمال فشار بر مسجدالاقصی و همچنین تشدید درگیری‌ها در داخل اسرائیل میان جناح نتانیا‌هو با سایر جریان‌های سیاسی، قرار بر این شد که تنش‌ها به پیرامون اسرائیل منتقل شود و به همین جهت غزه و جنوب لبنان دو منطقه برای حمله ارتش اسرائیل انتخاب شد. حملات تا جایی افزایش پیدا کرد که گفته می‌شود ۴۴ راکت از غزه به اسرائیل شلیک شد و همچنین به شهر صور هم در جنوب لبنان حمله شده است. الجزیره گزارش داده که در عملیات نظامی اسرائیل موسوم به «دست نیرومند» تاکنون گزارشی از تلفات یا مجروحان گزارش نشده است، اما حداقل پنج سایت در این حمله هدف قرار گرفته‌اند؛ از جمله زمین‌های کشاورزی در بیت حانون در شمال نوار غزه، دو مکان در جنوب شهر غزه، زمین‌های کشاورزی در شرق محله الزیتون در نزدیکی شهر غزه و یک سایت در شرق خان یونس

در جنوب نوار غزه. همچنین منابع لبنانی اعلام کردند که اسرائیل بامداد روز گذشته (جمعه) به اهدافی در جنوب لبنان و منطقه صور حمله هوایی و موشکی کرد که گویا تلفاتی نداشته است. این حمله ظاهراً به مراکز سیاسی، قرار بر این شد که تنش‌ها به پیرامون اسرائیل منتقل شود و در این میان اما کانال ۱۲ اسرائیل به نقل از یک منبع امنیتی گزارش داد ارتش اسرائیل دستورات

درگیری میان اسرائیل و جریان‌های مقاومت در لبنان و فلسطین سال‌هاست که ادامه دارد و این روند باز هم ادامه خواهد داشت، اما بحث این است که حق دفاع اساساً در جامعه ملل چگونه تحلیل می‌شود؟ و اساساً چگونه می‌توان این روند تکراری تبادل آتش را محکوم یا تایید کرد؟

اضطراری برای ساکنان شهرک‌های هم مرز با نوار غزه را لغو کرده و از آنها خواست به زندگی عادی خود بازگردند. این اقدام ارتش اسرائیل نشان می‌دهد که اوضاع به گونه‌ای به سمت آرام شدن درگیری پیش می‌رود ولی در این میان اتفاق تکراری اما مهم رخ داد. روزنامه القدس العربی در گزارش خود نوشت که دولت آمریکا بار دیگر با جانبداری از اسرائیل و چشم‌پوشی از جنایات صورت گرفته علیه فلسطین، مانع از صدور بیانیه شورای امنیت در محکومیت یورش به مسجدالاقصی و ضرب و شتم نمازگزاران و تحصن‌کنندگان در آن شده است. از سوی دیگر بریتانیا هم موضعی همانند واشنگتن در مورد حملات اسرائیل به غزه و لبنان اتخاذ کرده و معتقد است که تل‌آویو حق دفاع از خود را دارد. در این میان حالا باید گفت که درگیری میان اسرائیل و جریان‌های مقاومت در لبنان و فلسطین سال‌هاست که ادامه دارد و این روند باز هم ادامه خواهد داشت، اما بحث این است که حق دفاع اساساً در جامعه ملل چگونه تحلیل می‌شود؟

اینکه اسرائیل خود را مُحَق می‌بیند و حملات را شروع می‌کند و سپس جریان‌های فلسطینی هم شروع به حمله می‌کنند موضوعی است که از نظر غرب و به دلیل هماهنگی با اسرائیل طی دهه‌های گذشته، صرفاً باید به نفع تل‌آویو تمام شود اما این روند مشخص نیست تا چه زمانی ادامه دارد. اینکه اسرائیل به دلیل مشکلات داخلی دست به عملیات خارجی می‌زند و اساساً افکار عمومی را به خارج از مرزهای خود سوق می‌دهد، یک مدل قدیمی و البته مرسوم در تمام کشورهای منطقه و دنیا به حساب می‌آید، اما مساله اینجاست که بر اساس حقوق و اصول مخاصمات مسلحانه این روند تا چه زمانی می‌خواهد به این صورت جلو برود و اساساً چگونه می‌توان این روند تکراری تبادل آتش را محکوم یا تایید کرد؟ مساله اینجاست که در سازمان ملل و شورای امنیت عملاً وجاهت حقوقی خود را از سیاست طلب می‌کنند و آن یکجانبه‌گرایی به نفع تل‌آویو خواهد بود.

خبر

انتشار گزارش تحقیقی درباره عملیات خروج از افغانستان؛

کاخ سفید: ترامپ مقصر تراژدی در کابل است

کاخ سفید با انتشار گزارشی درباره خروج آمریکا از افغانستان، ترامپ را بابت فقدان برنامه‌ریزی این خروج مقصر دانست. به گزارش بی.بی.سی، لوید آستین، وزیر دفاع آمریکایی گوید که تحقیقات وزارت دفاع درباره نحوه آمادگی و اجرای خروج نیروهای نظامی آمریکا از افغانستان کامل شده است. آستین گفت بازبینی درباره خروج نیروهای نظامی از افغانستان انجام شده و نسخه محرمانه آن پنج‌شنبه در اختیار کمیته‌های دفاعی کنگره آمریکا قرار گرفت. بر اساس خلاصه ۱۲ صفحه‌ای این گزارش، که ابتداء روزنامه نیویورک تایمز منتشر کرد، مقام‌های دولت بایدن بخش عمده قصورات در عملیات خروج از افغانستان را متوجه دولت قبلی آمریکا، یعنی دونالد ترامپ دانسته‌اند و او را متهم کرده‌اند که توافقی شتابزده را با طالبان امضا کرده است. شبکه ان.بی.آر آمریکا نیز در گزارشی به نقل از این بازبینی آورده است

موافقت سوئد با استرداد یک پناهجو به ترکیه

این خواسته مخالفت کرده بود، اما حال دست کم در یک مورد با این مساله موافقت کرده است. بسیاری معتقدند که شهروند مستردشده به آنکارا از اعضای پ.ک.ک است.

جهان نما

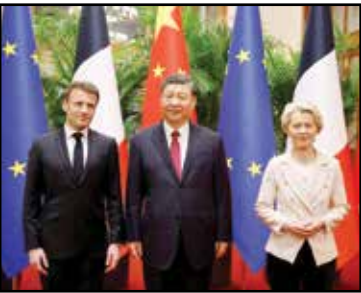
در سفر مکرون و فون در لاین به پکن زمینه‌سازی شد؛

نقش آفرینی چین برای ایجاد صلح در اوکراین

رئیس‌جمهور فرانسه که هم‌زمان با رئیس‌کمسیون اروپا به چین سفر کرد، گفت وگو‌هایی را با رهبران چینی در پکن آغاز کرده است؛ گفت‌وگو‌هایی که می‌تواند آینده روابط اتحادیه اروپا با چین را پس از سال‌ها تیرگی بهبود ببخشد. به گزارش خبرگزاری رویترز، امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه پیش از دیدارش با شی جینپینگ، رئیس‌جمهوری چین، در تالار بزرگ خلق (ساختمانی دولتی که مخصوص دیدارهای تشریفاتی است) مورد استقبال لی چیانگ، نخست‌وزیر جدید چین قرار گرفت.

ماکرون پس از ورودش به پکن گفت که اروپا باید در برابر افت روابط تجاری و دیپلماتیک با پکن که به دلیل مسائلی از جمله تایوان و روابط نزدیک پکن-مسکو به طرز تفکر غرب در تضاد است، مقاومت پیشه کند. اورزولا فون در لاین، رئیس‌کمسیون اروپا نیز در اولین سفر خود به چین از زمان شروع ریاستش در ۲۰۱۹، اظهار کرد که اروپا باید در روایتش با پکن خطرزایی کند. در دوران تصدی فون در لاین، روابط اروپا با چین عمدتاً به دلیل تحریم‌های تلافی‌جویانه و عدم محکومیت حمله روسیه به اوکراین توسط پکن، تیره شده است.

گلوبال تایمز، روزنامه دولتی چین در این خصوص در سرمقاله‌ای نوشت: انتظار می‌رود سفر ماکرون به چین نتایج ملموسی را برای همکاری‌های آتی میان چین و فرانسه و همچنین افزایش اعتماد سیاسی به همراه داشته باشد. این نکته شایان ذکر است که عوامل مختلفی در اروپا و آمریکا توجه زیادی به سفر ماکرون دارند و نفوذ خود را در جهات مختلف اعمال می‌کنند. به عبارت دیگر، همه نمی‌خواهند سفر ماکرون به چین با موفقیت سپری شود.

پس از گفت‌وگو‌ها میان ماکرون و لی، این نخست‌وزیر جدید چین قرار است میزبان یک ناهار کاری با فون در لاین باشد. سپس ماکرون و فون در لاین بعد از ظهر به طور جداگانه گفت‌وگو‌هایی را با شی پیش از گفت‌وگو‌های سه‌جانبه بر گزار خواهند کرد. ماکرون و فون در لاین هر دو تأکید کرده‌اند که چین را متقاعد کنند تا از نفوذش نسبت به روسیه برای ایجاد صلح در اوکراین استفاده کند و یادست کم مانع پکن از حمایت این درگیری شوند.

فون در لاین هم پس از دیدارش با نمایندگان اتاق بازرگانی اروپا در پکن در توییتی نوشت: چین شریک تجاری مهمی است اما کسب و کارهای اتحادیه اروپا با موانع تبعیض‌آمیز بسیاری مواجه هستند. وی همچنین افزود: روابط اتحادیه اروپا-چین پیچیده و گسترده هستند. چگونگی مدیریت این روابط بر شکوفایی و امنیت این اتحادیه تاثیر خواهد گذاشت. بنده در پکن هستم تا درباره این روابط و آینده آن گفت‌وگو کنم.

رئیس‌کمسیون اروپا در کنفرانس خبری که پس از دیدار سه‌جانبه‌اش با شی جینپینگ، رئیس‌جمهور چین و امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه برگزار شد، گفت: من رئیس‌جمهور چین را ترغیب کردم تا با زلنسکی صحبت کند. طبق گفت‌وگو‌های تلفنی که داشتم می‌دانم که زلنسکی نیز خواستار این گفت‌وگو است و خودش نیز به صورت علنی چنین درخواستی را مطرح کرده بود و بسیار جالب است که از جانب رئیس‌جمهور چین شنیدم که او نیز تمایل دارد در زمان مناسب با زلنسکی صحبت و گفت‌وگو کند.

بر اساس گزارش خبرگزاری شینهوا، شی جینپینگ در جریان این نشست سه‌جانبه تأکید کرد که سفر همزمان ماکرون و فون در لاین به چین نشان‌دهنده تمایل مثبت اتحادیه اروپا به گسترش روابط با پکن و پیشبرد منافع مشترک چین و اتحادیه اروپا است.

این در حالیست که روز گذشته (جمعه) مانو نینگ، سخنگوی وزارت خارجه چین در جمع خبرنگاران گفت که درباره مساله اوکراین، چین با طرف‌های مرتبط از جمله کی‌یف همچنان همکاری دارد و احتمال دارد که مکالمه‌ای بین روسای جمهوری اوکراین و چین به زودی انجام شود.